

на върха на иглата, и пакъ да не се виждатъ. Прѣдставете си, колко много форми още ще съществуватъ, като се изкачвате постепенно по лѣствицата на живота. Неизброими сж формитѣ на живота, и то една отъ друга по-красиви! Но красотата на нѣщата не е въ формитѣ а въ този вжтрѣшенъ Божественъ животъ, който се крие въ тѣхъ. Затова, въ всѣки животъ има само единъ моментъ, въ който може да се схване реалността. Щомъ се схване реалността човѣкъ минава отъ едно състояние въ друго. Слѣдователно, ти ще живѣешъ въ една форма до тогава, докато можешъ да схванешъ онзи реаленъ лжчъ на живота, онзи реаленъ лжчъ на свѣтлината. Нѣкои питатъ: защо живѣемъ? — За да схванете онзи реаленъ лжчъ на живота и да минете отъ едно състояние въ друго. Само така ще разберете реалността на онзи великъ Божественъ животъ, който се таи въ васъ. Значи, реалността не е въ формата на нѣщата. Азъ не съмъ противъ формитѣ на живота, азъ не съмъ и противъ човѣшката наука, но казвамъ, че онзи, който изучава човѣшката наука, трѣбва да има велико смирение. Вие не искате да изучавате човѣшката наука, но се ползвате отъ всички нейни изобрѣтения, ползвате се отъ шапкитѣ ѝ, отъ обущата ѝ, отъ всички пжтни и други съобщения — коли, автомобили и т. н. и казвате най-послѣ: азъ не давамъ нито петъ пари за човѣшката наука. Не давашъ петъ пари за себе си, а не за човѣшката наука. Когато единъ великъ философъ работи върху нѣкоя теория, азъ работя заедно съ него. Азъ съмъ само зритель, внушавамъ му, а той работи. Ако единъ майсторъ дребаръ шие една дре-